

XV.

Forslag til Lov

om

Arbejderes Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde i visse Virksomheder.

(Fremført i Landstinget den 5te Oktober 1897 af Indenrigsminister Vardenfleth.)

I. Forsikringen.

§ 1.

Naar Arbejdere hos nogen af de i § 3 nævnte Arbejdsgivere rammes af et Ulykkestilfælde, der midlertidig eller vedvarende forringer deres Arbejdsevne, ere de inden for den Grænse og paa den Maade, nærbærende Lov bestemmer, forsikrede mod det lidte Tab af Arbejdsevne, saafremt Ulykken for de i § 4 A. nævnte Virksomheders Bedkommende er bevirket ved Driften eller ved de Forhold, under hvilke denne foregaar, og for de i § 4 B. nævnte Virksomheders Bedkommende er opstaaet ved de der nævnte Driftsmidler. Forholder Ulykken Døden, er paa samme Maade og under samme Betingelse Arbejdernes efterladte forsikrede mod det lidte Tab af Forsørger. Udelukkede fra Forsikringen ere dog Ulykkestilfælde, som Arbejderen selv med Forsæt eller ved grov Uagtsomhed har bidraget til at hidføre.

§ 2.

Forsikringen efter denne Lov omfatter enhver, der mod Løn eller Affordbetaling eller som ulønnet Lærling (eller Medhjælper) her i Landet stadig eller midlertidig af Arbejdsgiveren beskæftiges i den teknisk-mekaniske Del af Virksomheden eller for Arbejdsgiveren har Tilsyn med eller Ledelse af denne, for saa vidt Vederlaget, vedkommende oppehæver, ikke overskrider 1,800 Kr. aarlig.

Efterladte, hvem Forsikring efter denne Lov tilkommer, ere Arbejderes Enker, dersom Egtefædet er indgaaet før Ulykkestilfældet, og Samlibet ikke var ophørt. Efterlader Arbejderen sig ikke Enke, hvem Forsikring tilkommer, tilfalder denne hans Børn, som han forsørgede, da Ulykken stete. Efterlades heller ikke saadaane, bestemmer Arbejdsraadet, om Forsikringen skal tilkomme andre, hvem Arbejderen forsørgede, da Ulykken indtraf. Samme Regler gælde for kvindelige Arbejderes efterladte.

Efterladte, som ikke havde Bopæl her i Landet, da Ulykken stete, have intet krav efter denne Lov.